

Somers, K. (2017). *Waar voelen wereldburgers zich thuis? Thuis in Maastricht*. Retrieved 26 October 2017, from <https://www.thuisinmaastricht.nl/waar-voelen-wereldburgers-zich-thuis/>

Waar voelen wereldburgers zich thuis?

op 19 oktober 2017 door Karin Somers

Op United World College Maastricht (UWCM) in Amby zitten 900 leerlingen, in de leeftijd van 4-18 jaar, uit 104 verschillende landen. Een gedeelte woont op de campus, de anderen in Maastricht of daarbuiten. Hoe zit het met hun thuisgevoel? Een verhaal over wereldburgers, fietsen door de stad en 100 kopjes koffie.

(T)huis

Syuen Chia (17) uit Maleisië woont op de campus. “Voordat ik naar Maastricht kwam, was ik nog nooit zo ver van huis geweest. Vroeger was voor mij het begrip ‘thuis’ iets fysieks, daar waar je woont. Toen op mijn veertiende mijn broer naar Los Angeles verhuisde, merkte ik dat mijn thuisgevoel meer met mensen te maken heeft.” De tiener deelt nu met drie anderen een kamer. “Het heeft even geduurd, maar nu voel ik me hier thuis.” Henri Boistel de Belloy (17) komt uit Frankrijk. “Ik logeer door de week bij vrienden in Wyck, in het weekend ga ik naar mijn ouders in België. Thuis is daar waar ik me welkom voel. Dat is bij mijn familie, maar ook hier.” In zijn vrije tijd speelt Henri rugby in Maastricht. “Dan fiets ik door de stad. Dat is perfect in Nederland, je kunt overal met de fiets naartoe.” Syuen lacht. “Toen ik hier net woonde, kon ik nog niet fietsen. Waar ik vandaan kom, doen we namelijk alles met de auto. Nu kan ik fietsen en kom ik graag op evenementen voor jongeren, zoals DocFest, CrossCurrents en in de Muziekgieterij. Zo leer je de stad en de mensen goed kennen.”

Kennismaken met Maastricht

“Het valt mij op dat de leerlingen van de campus vaak door de dagstudenten de stad leren kennen”, vertelt directeur Lodewijk van Oord. “Ze hebben veel contact. Tijdens Thanksgiving worden Amerikaanse studenten uitgenodigd door Amerikaanse gezinnen die hier wonen. Zo hebben ze een beetje thuis ver weg.” Lodewijk is sinds juni 2017 directeur. Om zelf de stad te leren kennen, drinkt hij ‘100 kopjes koffie’. “We zijn in 2009 opgericht en waren ondanks de ambitie nog

erg op onszelf gericht. Nu het wat stabiel wordt, willen we de deuren opengooien. Het is belangrijk dat we diep geworteld zijn in de stad.” Dus drinkt Lodewijk koffie met de burgemeester, gemeentelijke en provinciale ambtenaren, woningbouwvereniging, bedrijven en CNME, maar ook met ouders en studenten.

Jouw betekenis voor de wereld

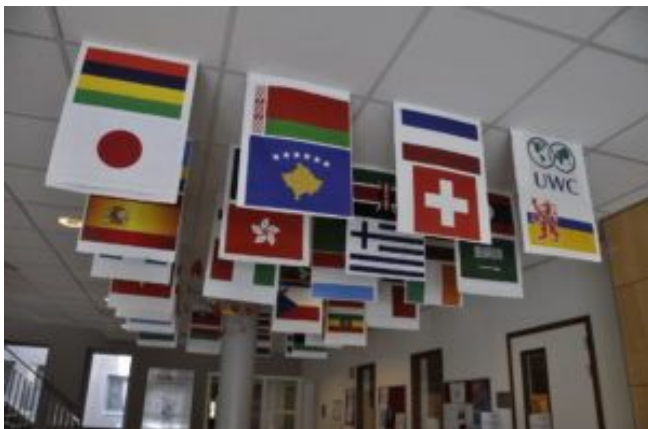
Waarom kiezen leerlingen voor UWCM? Of zijn het de ouders die deze keuze maken? “Nee, voor de studenten die op de campus wonen zien we juist dat het vaak de kinderen zelf zijn die zich willen aanmelden. Ze zijn op zoek naar wereldwijd onderwijs. Naast een goed lesprogramma hebben wij veel maatschappelijke projecten. We bereiden de leerlingen niet voor op het leven, het leven begint hier” zegt Lodewijk. “Bij de keuze voor een vervolgopleiding vragen we niet welke baan ze later willen, maar wat ze later voor de samenleving willen betekenen? Die maatschappelijke betekenis is de filosofie achter UWC.” Wereldwijd zijn er 17 UWC's. Na aanmelding volgt een selectieprocedure en vervolgens wordt een leerling geplaatst. Dat kan overal ter wereld zijn. “Dan zijn het vervolgens soms de ouders die overtuigd moeten worden dat hun kind naar het buitenland vertrekt. Bij de dagstudenten spelen de ouders vaak een grotere rol in het maken van de schoolkeuze. Het zijn merendeel expats die zich voor kortere of langere tijd in deze regio vestigen.”

De hele wereld in een klaslokaal

Een klas is op UWCM gevuld met verschillende nationaliteiten. Wat betekent dit voor de lesstof? “Dat werkt in alle vakken door. Neem geschiedenis. De meeste studenten hebben dit ook in hun thuisland op school gehad. Bij een onderwerp als bijvoorbeeld kolonialisme is het dan interessant om te vragen wat leerlingen uit bijvoorbeeld Frankrijk hierover geleerd hebben en leerlingen uit Burkina Faso. Door met elkaar in gesprek te gaan, krijg je levendige gesprekken en begrijpen ze elkaar en de huidige tijd beter. Vrede en duurzaamheid zijn dan ook belangrijke thema's op onze school.”

Terug in Nederland

Lodewijk zelf heeft de helft van zijn leven in het buitenland gewoond. Hij woont nu op zijn 20e adres. “Voor mij is thuis een vaag begrip, ik doe daar niet zo moeilijk over. We hebben vaak in

gemeubileerde huizen gewoond, dus dan heb je alleen je kleren en je boeken. Daar waar ik mijn dozen uitpak, daar is mijn thuis.” Dat is op dit moment Maastricht. “We zijn van plan om hier voor langere tijd te blijven. Ik vind het heerlijk om weer Nederlands om me heen te horen. En even op mijn fiets naar de boekhandel of een cafeetje: dat bevalt me goed.”